

jyllands vigtigste Import- og Exportby, medens samtidigt det fremstredende Agerbrugets Fordringer om Kommunikation nødvendigst maa henvise til, under Jvintre at ønske nær Tilknjyning til Esbjerg Havn, hvilken Regjeringen formenes selv at ville gjøre til Hoved- Vinterexport-Havn for hele Landet.

Selv om den nuværende Regjering skulde være mindre tilbøielig til at imødefomme det fra alle Sider yttrede Ønske om en Gaffelbane og altsaa at ville indskrænke sig til en Linie fra Løgstør til Stambanen, kan det dog ei bestrides, at under Forudsætning af fortsat Udvikling maa en Bane forventes engang ogsaa at komme til Viborg, og synes det da, med en saadan Eventualitet, der, særligt ved Jernbaneanlæg beregnede ogsaa paa Fremtiden, maa havees for Die, unaturligt at tænke sig de to Jernbane-Knudepunkter, nemlig Hobro og formentlig Aalestrup, lagte omtrent paa det smalleste Sted mellem Limfjorden og Bunden af Hobro Fjord, — altsaa dobbelt Jernbanelinie med Krydsningspunkter givet til en Egn, der til begge Sider altid har havt Jorddelen af Udstibningssteder, men som dog er bleven forholdsvis tyndt befolket, og hvis østre Egne i Forveien har, ad gode Veie og jævnt Terræn, let Udgang til Hobro Station.

I Modsetning hertil maa vi fremhæve Regjeringens egne Udtalelser i Bemærkningerne til dens Lovforslag, hvor det udtales, at Vanskelighederne ved alle de opstillede Jernbanelinier ligger i Terrænsformationerne med deres i nordlig og sydlig Retning gaaende Høidedrag og dybe Dale, ved hvilke Regjeringen selv udtaler, at Himmerland er skilt fra Ostbanen. (Sfr. Pag. 3, 1ste Spalte.)

Vore til Ostbanen førende Veie gaa over Landets dybeste Dale og høie Bakker, saa at selv den østlige Del af Himmerlands Indland faktisk i høiere Grad er fjernet fra Ostbanen, end Oplandet mellem Gjedsted og Hobro er skilt fra Jernbane og Udstibningssteder.

Derfor udtale vi, at Banen bør føres saaledes, at den tager Hensyn til hele det Opland, som aldrig har været i nær Forbindelse med Udstibningssteder, og som nu, da Jernbanestationer tildels erstatte Havne, maa synes at have et berettiget Krav paa en saadan. Vi formene, at ved et Jernbaneanlæg bør der her i Landet særligt tages Hensyn til Jordbrugets Fordringer fremfor til Byers, især Smaabyers Interesser, og indlysende er det, at saafremt vore Egne ikke nu faar Tilfredsstillelsen af en heldig Jernbanelinie, da faar vi den aldrig. Derimod hvis vort Ønske om en Gaffelbane, over Mars og Arden, nu eller senere tilfredsstilles, da vil de Egne, som nu ivrigst kræve den af Regjeringen foreslaaede Linie, Løgstør—Hobro, i hvert Fald faae sine Ønsker fyldestgjorte ved Viborglinien.

Vi tillade os derfor at andrage om, at de af Viborg og Aalborg udtalte Ønsker maa blive imødefomme, saaledes at vi tør vente et Knudepunkt i Mars og en Sidebane ført til et Punkt paa Stambanen, ikke sydligere end Arden, dog at den eventuelle Sidelinie kommer i Berøring med de store Skovstrækninger, der fra Thorstedlund strækker sig østpaa i Areal af 10—12,000 Tdr Land, og som for vore skovløse Egne er af stor Betydning for Tilveiebringelsen af Tømmer, Gavntræ og Brændsel. Vi fremhæve dette saameget mere, som det synes urimeligt, at vi samtidigt med at bidrage til Jernbanen indenfor vort Amts Grænser, skulle vanskeliggjøre for vort eget Amts Skove at kunne konkurrere med Indførelsen af Træ og Tømmer fra Norge og Sverig — hvad utvivlsomt vil ske, naar Banen føres udenom disse Skovarealer. Paa Regjeringens egne Kort vil ses, at de Egne, der ved Forslaget Løgstør—Hobro tilsidejættes, nemlig Egnen mellem Mars og Rold, høre til Oplandets bedste Hartkorn og bedst befolkede. De tilsvarende bedre Egne i Vest mod Risgaard Bredning har altid dog havt den nære Udgang til Udstibning, men ogsaa disse føle sig brøstholdne ved Jernbanelinien til Hobro, idet de ønske Banen ført til Viborg, saa at det vil ses, at Regjeringens Forslag i Virkeligheden kun tilfredsstiller en lille Byes — som Hobros — Interesser.

Hertil kan endnu føies, at i sin Tid blev Stambanen, med stor Bekostning, draget ud af sin naturlige Linie for Hobros Skyld til Skade for Oplandet, og synes det haardt, om nu denne lille By atter begunstiges paa vor Bekostning, saa meget mere som det synes uomtvisteligt, at en Bane i det Mindste over Arden vil kunne i fuldt Maal tilfredsstille alle Byens berettigede Fordringer.